

šcha Žakosz fajndže, a ta Wešelosz na to Mjesto stupi.

To je skoro kojzdy Džen kwidženju. Pšchetoz, hač so runje drudy jara šje dže, da so to tolla husto nestanje. Swetšeho stanje so pak tolla, so skoro nena- dzujzn jena wobstajna, dolha a wutrob- na Wešelosz na Žakosz a Bolosz pšchin- dže. To chze ton Knes, so bychmy jo na- wukli, a dnž Srudibi, Spyttowanju a Staroszi šmy, na to spominali. So jeno je wo Kwilu cžinicž, potom pak dyrbi ljepe bydž. Kajž ton List k Hebrej- skim tešch praji: St. 12. v. 11. Powu- czenje dyž tudy je, nesda so nam Weše- losz, ale Srudžba bydž, ale potom wono pšchinese pokojny Plod teje Praudosze tym, kiž pšches to šamo šu spyttani.

Tak rjeka wona kprjenemu tehodla je- na mała Kwila, dokelž so nahlje a kntšje pšchewobroczi, predy hač šebi jedny na to myšli. Kdruhemu je to Spyttowanje tešch tehodla jena mała Kwila menowane, dokelž wona swjecznej Wešeloszu dyrbi pšchemjenena bydž. Pšchetoz šhto to je, so ton kudny Laza- zarus džekacz, aby dwazeczi Rjet kudny a hubeny byt je, pšchecziwo temu Čiaku, kotryž won potom we tej Wjecznošzi ži- wy bydž dyrby. Tak praji šw. Pawol k Rom. 8. v. 18. Pšchetoz ja mam sa to, so njekzischeho Čaša Čerpenje hodne ne- je, teje pšchichodneje Brašnošze, kotraž so nadnami šjewicz budže. A 2. Kor. 4. v. 17. Pšchetoz našcha Žakosz, kotraž je krotka a loschka, dołonja wjecznu a pšches mjeru jara wuklu a pažnu Brašnošz. Nam, kiž my

neladamy na to widomne, ale no to newi- domne: A šw. Pjetyr I. Pjetr. 1. v. 6. 7. Wy budžecze so weselicž, kiž njek mału Kwilu (jeli so treba je) so rudžicze wesche- lačich Spyttowanjach, so by wascha Wje- ra, dyž spyttana budže, wele krašnišchi so wopakašaka, dyžli sachodne Šloto, a we 5. St. v. 10. Ton Boh pak šcheje Nady, kiž nas powołał je, k swojej wjecznej Brašno- šzi we Krystusu JEsusu, ton budže was, kiž wy mału Kwilu cžerpicz, dohottowacz, wobtwerdzicz, pošylnicž a šaložicz.

Šhtuž by je njek wjericz, a sa wjesto džeržecz moł, so jeno je wo Kwilu cžinicž, ton by wjesty Troscht mjel, kotrehož so by džeržecz moł. Tehodla leži ščitko na tem, so bychmy našchemu lubemu Kne- sei Krystusej wjerili, a jeho Šsłowo sa wjerne džerželi, so jeno je wo Kwilu cži- nicž, dnž nas Nesbožje a Spyttowanje nadpane. So bychmy w Čerpenju a w Spyttowanju nas troschtowali, runje kajž my jenu Žonu wporodneje Nusy lej- žo, troschtujemy, so jeno dyrbi so derje mjecz, dokelž ji Boh boršy steje Nusy pomhacz, a ji jene wešete Boladanje šwo- jeho Ploda wobradzicz budže. Pšche- tož to možno neje, so by so k Wešeloszi pšchindž moł, predy hač so Boloszje mjeky šu, a nješto wustako je. A hač nas runje, kajž šmy prajili, našch Rosom štajnje cžwjeluje, a tajke Čerpenje a Bo- loszje na to wulože, jako by nam Boh chynł wenich dacz šahinycz; Ale to ta Wjez neje. Pšchetoz habyn te Boloszje a te Čiwjele, kiž porodna Žonka ma, nad- panuju tehodla, dokelž so nowy Plod na

na